

ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΙΓΗΝΗ ΑΚΡΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΜΑΓΙΓΡ, Ο ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΚΑΙ ΨΕΓΓΑΔΙΑΣΤΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

Ποιος δ' έρχαν του Μπαγιάρ. Τα πρώτα του χρόν.α. Πλησίον Καρέλου του δου κ Λουδοβίκου του Ιζου 'Η ήρωική του δράσης Λεβέντης πλεμιστής, άμυρτος Ιππότης, σμενός και τίμιος δα... μπορεί να φαντασθ' κανείς. Παντού νικητής κ ι τ... αιώρες. 'Αγαπητός στους φίλους και στους έχθρ... 'Υπεράνω του χρόματος. Σί τελευταίοι του έδλοι. 'Ο θάνατός του, κτλ. κτλ.

Με μανάη μας εύχαριστήσι δημοσίονμα σήμαα την Ιστορικην αυτήν σελίδα για τον περίφημο Γάλλο Δοκοντα του Μπαγιάρ, για τον Μπαγιάρ που όηροξε δ' πειώ ήρωικός, δ' πειώ σμενός, δ' πειώ έντιμος Ιππότης της Γαλλίας. 'Ο Μπαγιάρ της Ιστορίας μας αυτής σελίδας και δ' Μπαγιάρ που αναφέρεται στο νέο μας Ιστορικό μυθιστόρημα: 'Ο Κρημασμένος', είνε

Ένα και τό αυτό πρόσωπο. Αν έχετε λοιπόν παρά να διαβάσετε την σελίδα αυτή και να παρακολουθήτε κατόπιν τό μυθιστόρημά μας, τό δλοτο είνε έα άπ' τό νέο περίφημο Ιστορικά μυθιστόρημα.

'Ο Πέτρος Τερατίλ, άρχων του Μπαγιάρ, δ' γνωστότερος στην Ιστορία μέ τό ήρωικό όνομα, δ' άτρόμητος και άνεγάρταστος 'Ιππότης, γεννήθηκε κατά τό 1473 στον προγονικό του πύργο του Μπαγιάρ, κοντά στή Γρενόβλη. 'Οποιος τόν έβλεπε μικρό παιδί, άδύνατο και φιλάσθενο, ποτέ του δέν θα μπορούσε να φαντασθή πως τό χαρκετικό αυτό μεράκι θα γινότανε μιά μέρα έξουαστο στον κόρμι για την τόλημ του, την άνδρεία του, και τό θαυμαστά του πολεμικά κατορθώματα.

'Όταν ήταν άνώμα δεκατριών έτών, τόν παρουσίασαν στο δούκα Κάρολο της Σαβοΐας, δ' όποιος ένθουοισάστηκε άπ' τό εθνεικό παρουσιαστικό του και την τρομ ρη Ιππευτική δεινότητα του και τόν προσέλαβε άμέσως στήν Ιδιαιτέρα ύπηρεσία του ως άκόλουθο. 'Υστερ' από λίγ. ν. καιρό, δ' βασιλεύς, της Γαλλίας Κάρολος Η', ηγαίνοντας μιά μέρα να έπισκεφθή τό δούκα της Σαβοΐας, είδε τό νεαρό Μπαγιάρ, θαύμασε και κείνος την τέχνη του στο αυεγαζήματα τών δούκων, και προκάλεσε τό δούκα να τόν έπικρέψη να τόν πάρη μαζί του. Κί' έτσι δ' Μπαγιάρ προσελήφθη στην ύπηρεσία του βασιλέως της Γαλλίας, του όποιου είχε όλη την άγάπη και όλη την έπιστοσύνη. 'Ο Μπαγιάρ διεκρίθη για πρώτη φορά ως έξοχος πολεμιστής στην μάχη της Φορνούας, τότε που δ' Κάρολος πολεούστος έναντιον τών 'Ιταλών. 'Αργότερα, έτα πέθανε δ' Κάρολος Η' και άνήλθε στο θρόνο δ' Λουδοβίκος ΙΒ', δ' Μπαγιάρ έξακολούθησε να προσφέρει τις ύπηρεσίες του και στο νέο βασιλεία. Στο μεταξύ, ή φήμη του ως γενναίου στρατιωτικού είχε έξαπ'ωθεί σ' όλη τη Γαλλία και παντού έπρόσφρασαν τ' όνομά του με σεβασμό.

Δέν πέρασε πολύς καιρός και δ' Λουδοβίκος ΙΒ', συνιζοντας τους πολέμους τών προκάτων του κατά τών 'Ιταλών, έκορατιόει έναντιον τών Μιλανέζων. 'Ο Μπαγιάρ άκολούθησε τα στρατεύματα, και σέ μιά κρίσιμη μάχη μπρός στις πύλες της πόλεως, πολέμησε με τόση λύσσα, ώστε έτρεψε, μόνος του, τόν έχθρο σε άτακτο φυ. ή! 'Η όρμη του μάλασε ή ανε τόη όποτε, θέλοντας να κινήση κατά πόδας τούς Μιλανέζους προχώρησε... ως μέσα στην πόλη όπου και τόν έ ισαν αιμάλωστο!

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΙΑΝ Κατά την όποιαν δ' ήρωικός Μπαγιάρ έδειξε έξαιρετικην γενναίτητα και κατά την όποιαν οι Γάλλοι άνέρισαν περιφανή νίκη.

'Ο δ' όξ του Μιλανού έθαύμασε τότε την πρωτοφανή γενναίότητα του άντιπάλου του και—πράγμα άπίστευτο, μά πολύ σνηθιομενο σά πολλά Ιπποτικά χρόνια—τού χάρισε την έλευθερία του. Τότε δ' Μπα-

γιάρ, χωρίς να χάζη καθόλου καιρό, έτρεξε άμέσως ν' άντιμώση τό βασιλικό στρατόνυμα της Γαλλίας, και πρόφθασε να λόβη μέρος στην κτάκτηση του βασιλείου της Νεαπόλεως άπ' τό Λουδοβίκο και να πολεμήση και έναντιον τών Ισπανών. Μά ή τύχη είχε άρχισι στο μεταξύ να φαίνεται δυσμενής στα γαλλικά όπλα. Και δ' Λουδοβίκος, άφου επί δόλοκληρα χρόνια τριγωνούστος τη γαλλική σημαία νικητρια στην Ιταλία και 'Ισπανία είδε τέλος πως ήταν ύτοχρησμένος να διοσθοχώρηση και να εισέλθη στή Γαλλία, έν ήθελε να σώση τό στρατό του από βέβαιη και άνώφελη καταστροφή. Κατά τό διάστημα αυτής της διοσθοχώρησος, δ' Μπαγιάρ έδειξε δείγματα άπιστεύτου και πρωτοφανούς στα πολεμικά χρονικά ήρωισμού. 'Ο λεπτοκαμωμένος και φιλάσθενος άντρας γινότανε λιοντάκι έξαγριωμένο, θηρίο άνήμερο, κερυνός και άίοντας όταν βρισότανε σέ μάχη. Την έποχη έκείνη συνέηγε και τό θαύμα αυτό: Μόνο ος δ' Μπαγιάρ στή γέφυρα του Καρλιάνο, προφυλάσσοντας τά νώτα ενός ταίματος του διοσθοχωρούστος γαλλικού στρατού, άντεπεξήλθεν έναντιον διακοσίων 'Ισπανών!...Τό κατορθώμα αυτό είνε μοναδικό στην Ιστορία τών ήρώων όλου του κόσμου!...

'Αυα γύρισαν στή Γαλλία, δ' Λουδοβίκος, έκτιμώντας τις μεγάλες ύπηρεσίες που τού είχε προσφέρει δ' Μπαγιάρ, τόν άνόμασε σταυλάρχη του—βαθμός πολύ μεγάλος έκείνη την έποχη. Μά δέν τού ήτανε γραφτό να μείνη δ' Μπαγιάρ πολύ ήσυχος. Οι Γενοβέζοι είχαν έπαναστατήσει έν τω μεταξύ άνακηρύσσοντας βασιλεία τό Μαξιμιλιανό. 'Ο Μπαγιάρ τρέχει τότε, όπως έπαναφέρει στην τάξη και ύπηρε, συνεχίζοντας τους νικηφόρους πολέμους του, κερδίζει την μάχη του 'Ανιαντέ και προκαλεί τό θαυμασμό και αυτών άκόμη τών έχθρών του κατά την πολιορκία της Παδούσης.

Ποίν όμως συνεχίσαμε την έξιστόρηση τών θαυμαστών άνδραγαθιάτων του, πρέπει να σας ποίμε και δυο-τρια λόγια για τό χαρακτήρα τού ήρώου αυτού. 'Ο Μπαγιάρ δέ φημιζότανε μονάχα ως πολεμιστής. 'Ητανε έκείνος έξουαστός και για την Ιπποτική ψυχή του. Καλό, πάν παιδάκι, ήμερος σάν άντι, τίμιος όσο κέρνει, φτωχός από την ύπερβολική του γενναιοδορία, δέν κούτφανε ποτέ του στα μέσα τά όποια συνιζότανε τότε στα στρατεύματα που πολεμούσαν. Ποτέ δέν είχε έπιτρέψει στους στρατιώτες του να λεηλατήσουν ένα έθροικό χωριό, ούτε να περιφώνουν γυναίκα ούτε και να κλέψουν τίποτα. 'Ενωούστος οι στρατιώται του να είνε πραγματικοί Ιππότες, να τού μοιάζουν δηλαδή στή γενναιοφορσσή, την εγγύεια και στή λεπτότητα...Γι' αυτό τόν ειπαν και ά ψεγάδια στο.

'Όταν άπεφασίσθη να καταλάβουν τά γαλλικά στρατεύματα και τη Βολωνία, δ' Μπαγιάρ ξεκίνησε άμέσως με τόν Γιαστών νά Φουά—άλλος έπίκοος ήρωας αυτός—για να πολιορκήσουν την Βρεσκία, την όποιαν είχαν καταλάβει έξ' επιθέσος οι Βενετοί. Τό σύνθημα της έφοδου τό έδωσε δ' Ατρόμητος Μπαγιάρ. Κατά τό διάστημα ήμους της πολυμέρου αυτής μάχης πρό τών τειχών της Βρεσκίας, δ' Μπαγιάρ λαβάρθηκε σαρβάρ στο μηρό. Κάποια κυρία της Βολωνίας—την όποιαν έν τω μεταξύ είχαν κυριεύσει οι Γάλλοι—προθυμοποιήθηκε τότε να φιλοξενήση τόν ήρωα σπύι της και να τόν περιποιήθη. 'Όταν δ' Μπαγιάρ είνε αποωδότησε καλά κ' έτοιμάζότανε να φύγ' ή κυρία αυτή, θέλοντας να τόν άνταμείψη επειδή χάρις στην άεμερβασή του γλύτωσε ή πόλη άπ' τις λεηλασίες στις όποιες άσφαλώς θα προσβείναν οι γάλλοι, έβγαλε και τού έδωσε ένα σακούλάκι γεμάτο χρυσό νομίσματα. Μά δ' φτωχός και περσώνας Ιππότης άντι να κρατήση τά λεπτά για τόν έαυτο του, τά μοίρασε στις δύο ύπηρετίες του σπιτιού!...Και με την πλήρη μισανοιγμένη άκόμα, τρέχει σέ νέους κινδύνους, σέ κινούργιες άδύες, μά άνταμώνει να γαλλικά στρατεύματα τά όποια, υπό τη διοκ. σή του Γιαστών νά Φουά

και του Δουκάδ ντ' Νεμούρ, είχαν στρατοπευθείς μπρός στη Ραβέννα. 'Υστερ' από λίγες μέρες έλαβε χώραν η περίφημη και αιματηρή μάχη της Ραβέννας, η οποία στάθηκε καταστροφή για το γαλλικό στρατό. Πράγματι, οι Γάλλοι ξηνατλημένοι πιά και περιλαμβανοί ολόθε απ' τους Βενετούς και τους 'Εβρετούς, — που είχαν προχωρήσει κι' αὐτοί στον πόλεμο — όπισθοχώρησαν και κατέφυγαν τήν Παρία, τήν όποιαν όμως αναγκάσθηκαν να εγκαταλείψουν κι' ούτιην, παρ' όλη τήν λυσσώδη αντίσταση κατά του άριόμητικώς βυεατέρου όχθρου. Κατά τήν κρίσιμον αὐτήν περιόδον, ο Μπαγιάρ βοήε τήν ευκαιρία να επιδείξει για μιάν ακόμα φορά τήν άπίστευτη γενναϊότητά του. Μιά μέρα, βγήκε απ' τά τείχη της πόλεως, και κατόρθωσε, έχοντας μαζί του μοναχα τριάντα έξη στρατιώτας ν' άνεπεξέβη έναντίον δύο χιλιάδων Βενετών και 'Ελβετών l...

Κατά τήν μάχη αὐτή, ο Μπαγιάρ είχε τραυματισθεί έλαφρά από λαϊμό. Μόλις δέ έγινε καλά, ο Λουδοβίκος ΙΒ' τόν έστειλε άμέσως στη Ναβάρρα, να ξαναλάβη τή χώρα αὐτή απ' τά χέρια του Φερδινάνδου του Καθολικού της 'Ισπανίας, ο όποιος τήν είχε καταλάβει ξαφνικά έξ έφόδου. 'Ο Μπαγιάρ έφερε αὐτό πέρας κι' αὐτήν τήν άποστολή. Τόν έπόμενον χρόνο (1513) τόν στέλνουν να πάη να υπερασπίση τήν Πικαρδία, τήν όποιαν είχαν καταλάβει οι 'Αγγλοι μαζί με τόν Μαξιμίλιαν, τόν άνοικράτορα που είδαμε παραπάνω. 'Ο Μπαγιάρ πολέμησε τούς Ιουάνους, μα ο στρατός του όπεχώρησε μπρός στο πλήθος τών άντιπάλων του. 'Επεσε τότε, για δεύτερη φορά στη ζωή του, αιχμάλτως ανά χέρια του έχθρου. Μα ο 'Ερρίκος Η' της 'Αγγλίας, από σεβασμό στον ήρωα, τόν άφησ' έλεύθερο.

'Υστερ' από λίγο άνηγορεύθη βασιλεύς της Γαλλίας ο Φραγκίσκος ο Α'. Πρώτη δουλεία του νέου βασιλέως ήταν να στείλη τόν Μπαγιάρ έναντίον τών 'Ιταλών. Και πάλι ο γενναίος Ιππότης βγήκε νικητής.

Στη μάχη του Μαρινιάν, η όποία είχε γνωστή στην ιστορία με τ' όνομα η μάχη τών γιγάντων, ο Μπαγιάρ απέδειξε τέτοια όρη, όσα μετ' α τήν πέρας αὐτής ο βασιλεύς της Γαλλίας έζηήσεν να χρισθή Ιππότης απ' τόν ίδιο τόν Μπαγιάρ, τόν Μπαγιάρ του όποιου τόν όνομα έπρόφεραν με σεβασμό και φόβο και έχθρο.

Όλα όμως τά κατορθώματα που έκανε τότε ο Μπαγιάρ άρχισαν μπρός στον άθλο που επέτελεσε στή 1521. Τη χρονιά εκείνη, σαράντα χιλιάδες Γερμανοί, υπό τήν άρχηγία του κόμητος του Νασσού και του διαβοήτου τυχοδιώκτη Φράνς ντ' Σικινγκεν, είχαν καταλάβει όλο τόν βορειό μέρος της Γαλλίας και τήν πόλη Μουζόν, πριν ακόμα οι Γάλλοι προφύσσουν να άνεταίωσαν έστω και τήν παραμικρή αντίσταση. 'Η Μεζιέρ ήταν ή μόνη όχυρά πόλη η όποία έπιστεύετο ότι θ' άνέκοιτ' τήν προέλαση τών επιδρομών. Μα τά πρόσημα τών κατοίκων είχαν σωθεί, και ή πόλις κόντεσε να παραδοθή, άρμόντας έτσι στον έχθρο ελεύθερο τή διάβαση για τόν κέντρο της Γαλλίας. Τότε ο Μπαγιάρ είδε πώς ένα μοναχα μέσο του ήμεις για να σώση τήν κατασσαι: 'Νά κάνει έξορμησι έναντίον τών άντιπάλων, βασιζόμενος στη γενναϊότητά του. 'Η δοκιμή έπέτυχε πληρέστατα. Κι' ο Μπαγιάρ έσωσε τή Γαλλία από αίσιμον ύποδούλωση στον ξενικό ζυγό l...

Ο Φραγκίσκος Α', βλέποντας τότε πώς μ' ένα γενναίο άξιοματικό όφαι τόν άτόρμητο και άνεπίδατο Ιππότη δεν είχε να φοβηθή κανένα και πως μπορούσε να τα βάλη μ' όλον τόν κοσμο, άπερασσε να τόν στείλη ν' ανακαταλάβη τόν Μιλάνο. 'Ο Μπαγιάρ έξετελεσε, με τή συννησιόμένη του ευσηνείησιν, και τή νέα αὐτή διαταγή του βασιλέως του. Διοικητής τών γαλλικών στρατευμάτων ήσανε τότε ο στρατηγός Μπλονβί, άνθρωπος άγνωσμένη; άνικανότητος. 'Υστερ' από ένα χρόνο, ο Μπαγιάρ άπεμάκρυνε από τόν Μιλάνο τόν δούκα της Μαντουΐας, μα δυστυχώς στο μέρος εκείνο είχε πεσει πανούκλα, η όποία έθέρσις κυριολεκτικώς τά γαλλικά στρατεύματα. Τότε ο Μπλονβί άπεράσισε να παρατήση τη θέση εκείνη και να γυρίση πίσω από τή Γαλλία — ένώ τις ημέρες εκείνες άκριβώς τού; είχαν οριζτεί από μοντά και οι 'Ισπανοί.

'Η πείνα λοιπόν και η πανούκλα έδακνιζε τόν γαλλικό στρατό. 'Όταν δέ ο Μπλονβί είχε άποφασίσει τήν όπισθοχώρησι άνέθεσε στον Μπαγιάρ τή διοίκηση τού στρατευματος έπειδη εκείνος είχε πληρωθεί. Κατά τόν διάσταμο όμως αὐτή, τής όπισθοχώρησας, ο Μπαγιάρ πληρώθηκε θανάσιμα από ένα άκριβόζυο. Και πέθανε, κάτω απ' τόν δέντρο στο όποιον τόν είχανε μεταφέρει οι στρατιώται του. Και τόν θάνατό του τόν έθρηνησαν τότε όχι μοναχα οι Γάλλοι, μα κι' αὐτοί οι 'Ισπανοί οι έχθροί τους, οι όποιοι έπληοίσαν με σεβασμό στο πτώμα του γενναίου Μπαγιάρ για να χαρηθήσουν εκείνον που τούς φορξ τούς είχε κατατροπώσει... Και κείνη τήν ημέρα οι Γάλλοι στρατιώται, άδελφωμένοι με τούς 'Ισπανούς, έκαναν μιά μεγαλοπρεπή κηδεία του Μπαγιάρ, μεσ' στην έρημιά, μακριά απ' τόν κόσμο...

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο Ξιευχς γβρος του κόσμου.

Ένας νεαρός 'Αμερικανός δημοσιογράφος από τόν Πίτσβουργ της 'Αμερικης, έστοιχημάσε έδώ κι' έτά χρόνια να κωνη το γβρο του κόσμου... με τόν ποδια και χωρίς μια πεντάρα στην τσέπη του!

Το στοιχημα ήταν 5 χιλιάδες δολάρια. 'Ο νεαρός 'Αμερικανός δημοσιογράφος που ονομάζεται Τζωρτζ Σίλλερ, άφειλε να κώνη τόν γβρο του κόσμου σ' έφτά χρόνια μέσα και να φτάση στή Νέα 'Υόρκη στίς 15 του περασμένου 'Ιουλιου.

Ο Σίλλερ άρχισε πράγματι να κώνη τόν γβρο του κόσμου και πληρ' αζει ήδ' να τελειώση, με μια καθυστερησι όμως έξη μηνών, γιατί τώρα μόλις έφθασε στη Λίβερπουλ όπόθεν θα μεταβή με τόν άμόλοιο στη Νέα 'Υορκη.

Μ' όλη του αὐτήν τήν καθυστέρησι εξακολουθεί τήν περιουσία του, γιατί έλπίζει πως θα του χαρίσουν ένα μέρος απ' τόν στοιχημα.

Λίγο τόν μέλλει όμως, κι' άν δεν του χαρίσουν τίποτε, γιατί θα κερδίση πολύ περισσότερα με τις περιγυρίες που θα δημοσιεύση στίς έφημερίδες και με τά βιβλία που θα εκδώση!

Μιά πρωτότυπη άναβλύση

Στή Τσέββοροθ της 'Αγγλίας άνακόλυφθη μια άρχαία Ρωμαϊκή έκπαιλις του 800 μ. Χ. με πολύ παράξενον τρόπο.

Μερικοί κωνηγοί είχαν βγθ κωνηγή, όταν ένα λαγωνικό τους χάθηκε ξαφνικά. 'Υστερ' από άρκετή ά α άκούσθησαν παράξενα γαυγίσματα κι' έστρεψαν να δουν τι συμβαίνει.

Τότε βοήσαν τόν λαγωνικό χωμένο κάτω από μερικούς πλίνθους. 'Επειδη ο πλίνθος ούτος ήτομα έντύπωση σπου; κωνηγοί, άρχισαν να σκάθουν κι' επί τέλους άνεκάλυψιν ένα όφροιστά ψηφιδωτό.

'Η μεθοδιές άνασκαφές που έγιναν άργότερα, άπεκάλυψαν τά έρείπια μιά Ρωμαϊκής έπιπέλας και έφεραν εις σώς περιγρήματα εθρημίτια, μεταξύ τών όποιων πολλά δείχνουν, ότι στην έκπαιλη εκείνη έγινετο συστηματική νατεργασία μαλλιών.

Αυτό έλαμα τούς 'Αγγλους να κωνώνται τώρα, ότι από τήν προαιώνια έπαχθ ο τόπος του ήταν βιομηχανικός όπως και σήμερα.

Εγερνούσαν διδασκόμενοι!

Ένας γρηαιός Γάλλος καθηγητής Πανεπιστημιου έκινε μιά μέρα στο μάθημα τόν τήν έξη; παρατήρησι:

— 'Ο άνθρωπος είναι μαθητής σ' όλη του τη ζωή και σ' α γερμάματα του ακόμα!

'Επειδη οι φοιτητοί που τόν άκουσαν έδειξαν ζσητη έκπληξη, ο καθηγητής εξήγησε άμέσως τά λόγια του.

— 'Ο Σωκράτης, τούς ειπε, ήταν γέρος παιδ όταν άρχισε να μαθαίνει μουσική όργανα. 'Ο Κάκος ήταν 80 χρόνων όταν άρχισε να μαθαίνει 'Ελληνικά. 'Ο Πλούταρχος σέ ηλικία 60 έτών έμαθε Λατινικά. 'Ο Φαίραξ, ο διάσημος 'Αγγλος στρατηγός όταν πηρε τή σύνταξη τού πήγε στο Πανεπιστήμιο της 'Οξφορδης και σπούδασε γιανός. 'Ο μεγάλος οικονομολόγος της Γαλλίας Κολμπερ σέ ηλικία 60 έτών έσπούδασε νομικά. 'Ο Βολταίρος επί τέλους, λίγο πριν πεθάνη μάθαινε Ιταλικά.

— 'Εγρηάσκωμεν, λοιπόν, άείποτε διδασκόμενοι, όπως έλεγαν και οι άρχαιοι.

Χαριτωμένη άπόφασις

Στην 'Αργεντινή Δημοκρατία προσ.αίτησαν πολύ τα ζώα και οι σχετικοί νόμοι ειςνε άυσηρότατοι. Οι θάνασοι μάλιστα 'Αργεντινών ύφισταται πολλές φορξ άπίστευτες τυραννίες για τήν παύρασι τών νόμων αυτών.

Πριν από λίγες μέρες μάλιστα ένας άμαξας στο Ζουρέτε δικάσθηκε γιατί έκανε 47 χιλόμετρα με τόν μεγάλο άμαξί του χωρίς να δώση στα ζώα του να πιουν νερό σ' όλο το ταξίδι.

Κι' έτσι απ' τά τέσσερα ζώα του που έσωσαν τόν τεράστιο άμαξί του τα δυό έψωφησαν μόλις έφθασαν στο τέμα του ταξιδιου! 'Ο διαστής Μιγκέλ Μασέντο που έδίκασε τόν σκληρό άμαξήλατη, τόν κατέδικασε σέ δυό μηνών φυλάκιση. 'Επίσης τόν κατέδικασε να κώνη πεζός 47 χιλόμετρα μέσα στην αὐλή της φυλακής βολίζοντας πάνω-κάτω, υπό τήν επίβλεψιν ενός δεσμοφύλακος, χωρίς να βάλη ούτε γουλιά νερό στο στόμα του. 'Ετσι θα νοιώση σέ τί φρικώδες μαρτύριο είχε υποβάλει τα δυστυχισμένα ζώα του.

